

AZ ÖNFENNTARTÓ KERT

Ahogy a belsőépítészetben folyamatosan alakulnak ki és alakulnak át régi divatirányzatok, úgy a kertkialakításnak is sokféle változata van, a szokványos gyeplátvány-burkolat szentháromságból kilépve olyan összetett koncepciókig, mint az önfenntartó kert. Jellegzetessége, hogy a különböző kertrészek kialakítását a természet ihleti és szakértő kertész alakítja ki úgy, hogy az összhatás a **természetes jelleget "utánozza"**.

Az önfenntartó kert teljességében él, minden oldalával együtt. **Élvezhető, szolgáltató, gyönyörködtető és táplálékot adó**, ezért kiemelten fontos – főleg egy természetes közegben – hogy kiemelt tisztelettel nyúljunk a környezetünkhöz, hiszen ne feledjük, a természet az úr. Legtöbbször közvetlenül a természetes táj mellett jön létre az erdő, mezőszélen, az utca utolsó telkén, kisebb vagy nagyobb területen, ahol elegendő hely jut a növények természetes habitusának kiteljesedéséhez.

Az ilyen természetes kert túlmutat a kerítésen. A kialakított növényállományban a tájegységre jellemző, azonos ökológiai igényű, szerényebb megjelenésű, őshonos/honos fajok nagyobb arányban jelennek meg, mint az élénkszíni társaik. Jellemző, hogy egy adott növényből nagyobb mennyiséget ültetünk csoportba, vagy foltba, ezzel biztosítjuk, hogy a növények folyamatos versenyben legyenek egymással és **a jobb alkalmazkodó képességű fajok terjedjenek el**.

Ugyanígy a nagyobb, idősebb fákkal borított, árnyékos telkeken is lehetőség van a természet megidézésére. Ezek **az erdők lombkorona-, cserje- és gyepszintjét imitáló árnyéki ligetes kertrészek** a nyugati kertkultúrában már régóta hangsúlyos szerepűek. A jelenleg

építési fázisban lévő kertünkben ezt az irányelvet követve a már beállt lomb- és cserjeszint alá a gyepszintet talajtakaró évelőkkel alakítjuk ki, mely legnagyobb előnye, hogy gondozása egyszerű, továbbá gátolja a talaj kiszáradását, gyomosodását és az eróziót, javítja a talajszerkezetet és akár a kert díszévé is válhat.

Az önfenntartó kert megteremtésének **alapja a jó terv**. Ez hangolja össze a tulajdonos stílusát, igényeit és a kerti és elemeket egy egésszé, hogy azok ne csak egymás mellett létező, önmagukban fenntartható anyagok legyenek a kertben, hanem a természeti törvények mentén rendszert szervezeten, egymást segítő módon összhangot teremtsenek. A magántulajdonú kertek egy település belterületi zöldfelületének 20-30%-át teszik ki. Ha ezek mindegyike élőkert lenne, akkor összekapcsolódva **a települések életében már nagyobb rendszerben tudnának szolgálatni**.

Kerecsényi Lili tájépítész segédtervező, Royal-Kert Kft.

Források :

Élőkert – Kézikönyv a fenntartható magánkertek megvalósításához (MAKEOSZ)
15 tipp természetközeli kert kialakításához (Mogyeri Szabolcs Kertész blogja)